

РЕШЕНИЕ

№ 899

гр. София, 13.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11100** по описа за **2019** година докладвано от съдия Любка Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], чрез пълномощник- адвокат Г., срещу Решение № 185511 от 06.08.2019 г., постановено по НАХД № 19045/2018 г., по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 13-ти състав. В жалбата се развиват подробни доводи за незаконосъобразност на процесното наказателно постановление поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Излага две основания в условия на евентуалност, че твърдяното нарушение не е извършено в условията на повторност, счита че е неправилна правната квалификация на твърдяното нарушение и счита същото за маловажно по смисъла на чл.28 ЗАНН. Сочи, че не е коректно определена датата на извършване на нарушението. Иска се отмяна на оспореното решение. Алтернативно моли да бъде преквалифицирана от съда наложената санкция от такава по чл.644, ал. 2 от КЗ на такава по член чл. 644, ал.1, т.1 от КЗ и да бъде наложена минималната законова санкция.

ОТВЕТНИКЪТ - КОМИСИЯ ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР (КФН), чрез процесуалния си представител юрк. Б. Г., оспорва жалбата. Изразява становище за правилност на обжалваното решение и моли съда да го потвърди изцяло.

Представителят на Софийска градска прокуратура, моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства Софийският районен съд установил, че на 23.03.2018 г. пред ЗД [фирма] била предявена застрахователна претенция с щета № [ЕГН]/23.03.2018 г. за изплащане на обезщетение за имуществени вреди на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективиран в полица № BG/02/118000818328, с период на застрахователно покритие от 14.03.2018 г. до 13.03.2019 г. вкл. Поводът за завеждане на претенцията, регистрирана в дружеството по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите от собственика - П. Й. Х., бил във връзка с настъпило застрахователно събитие на паркинг, вследствие на което бил увреден лек автомобил „Рено М.“, рег. [рег.номер на МПС] .

Ползвателят на застрахователната услуга представил пред застрахователя всички необходими документи на 23.03.2018 г., включително и банкова сметка, по която да се преведе обезщетението.

На 26.03.2018г. е бил извършен оглед на автомобила и съставен опис на уврежданията, като след тази дата не са изисквани допълнителни доказателства относими към основанията и размера на разглежданата претенция.

На 28.06.2018 г. П. Й. Х. подала в КФН жалба, че е налице забавяне при произнасяне от страна на [фирма] по предявената от нея застрахователна претенция. От страна на КФН, в тази връзка с писма от 02.07.2018 г. и 18.07.2018г. от [фирма] били изискани писмени обяснения по случая и всички документи, касаещи застрахователна претенция № [ЕГН]/23.03.2018г.

На 03.07.2018 г. [фирма] се произнесло по застрахователна претенция №[ЕГН]/23.03.2018 г., като изплатило застрахователно обезщетение в размер на 517,18 лева по банковата сметка на П. Й. Х..

С писма от 11.07.2018 г. и 26.07.2018 г. [фирма] дало обяснения и представило изисканите документи на КФН.

При извършена проверка по документи от КФН по повод забавено разглеждане на щета №[ЕГН]/23.03.2018г. било установено, че в нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ дружеството не се е произнесло в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 КЗ - до 18.04.2018 г. включително, а е изплатило застрахователното обезщетение в размер на 517.18 лева едва на 03.07.2018 г.

След установяване на посочените факти от С. В. А. - мл. експерт в отдел „Правоприлагане“, дирекция „Застрахователен надзор“ на КФН, в присъствието на двама свидетели, е бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-919/15.08.2018 г., за констатираното нарушение на чл. 108, ал.1 от КЗ, извършено на 19.04.2018г. Актът е връчен на упълномощен представител на жалбоподателя на същата дата, в който горепосочените фактически констатации са направени.

Проверката е установила, че с НП № Р-10-188/28.03.2017 г., потвърдено с Решение по а.н.д. № 7356/2017 г. на СРС, което от своя страна е оставено в сила с Решение № 5711/13.10.2017 г. по к.а.н.д. № 7813/2017 г. на АССГ, на [фирма] вече е била наложена имуществена санкция за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Въз основа на АУАН издаден на 15.08.2018г., в условията на повторност, в едногодишен срок от влизането в сила на горепосоченото НП, влязло в сила на 13.10.2017г., на 18.10.2018г. е било издадено НП № Р-10-993/18.10.2018 г. от В. Н. С. - заместващ зам.-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, който е наложил на [фирма], ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за Комисията за финансов надзор във връзка с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ.

С оспореното решение на първоинстанционния съд е потвърдено НП № Р-10-993/18.10.2018 г., постановено от В. Н. С. - заместващ зам.-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор“, който е наложил на [фирма], ЕИК:[ЕИК], на основание чл. 83, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 16, ал. 1, т. 19 от Закона за Комисията за финансов надзор във връзка с чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с параграф 1, т. 51 от ДР на КЗ административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева за нарушение на чл.108, ал.1 от КЗ. при уреждане на застрахователна претенция № [ЕГН]/23.03.2018 г..

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, подробно описани в обжалваното решение, както и показанията на свидетеля С. В. А. – актосъставител. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в рамките на установените в чл.34 от ЗАНН давностни срокове. Прието е, че са съобразени изискванията по чл.42 и чл.57 от ЗАНН относно изискуемите реквизити, като е налице точно и ясно описание в какво се изразява нарушението, както и че е налице редовна процедура по връчването на АУАН и НП Съдът не е констатирал допуснати съществени процесуални нарушения, касаещи съдържанието на АУАН и НП.

Съдът е приел, че въпреки че не е посочено в АУАН, че нарушението е повторно (в чл.42 от ЗАНН няма изискване за отбелязване на предишни нарушения), жалбоподателят е бил запознат с предходното му санкциониране, което обуславя правната квалификация - повторност, а и наказващият орган може да издаде НП дори при допуснато нарушение при съставяне на акта, стига да са безспорно установени нарушението, извършителят и неговата вина, съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Първоинстанционният съд е приел, че в обжалваното НП е посочена вярно правната квалификация по чл. 108, ал. 1 от КЗ, като при словесното описание на нарушението е посочено, че застрахователят не се е произнесъл по образуваната застрахователна претенция в законоустановения срок от 15 работни дни, от представяне на последното доказателство за основанието и размера на претенцията, по който и да е описаните

начини в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 КЗ. Въззивният съд е заключил, че в случая не е допуснато нарушение на процесуалните правила, определеният размер на имуществената санкция е съответен на извършеното нарушение, което не представлява маловажен случай.

Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, съгласно чл. 219, ал. 1 от АПК.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на дружеството касатор за липсата на повторност в случая, тъй като предходното НП е постановено на основание отменена разпоредба на КЗ. За да е налице повторност, законът изисква единствено нарушението да е от същия вид, а не по една и съща норма – арг от § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на КЗ. Предвид факта, че разпоредбите на чл. 107, ал. 1 от КЗ (отм.); и тази на чл. 108, ал. 1 от действащия КЗ са абсолютно идентични и съдържат състав на едно и също административно нарушение, то преценката на административно наказващия орган за наличието на повторност и съответно определянето на наказанието по квалифициран състав, е правилна.

Неоснователни са и посочените доводи за неправилност на НП. Правилен е изводът на Софийския районен съд за неоснователност на възражението за посочване на „повторността“ като елемент от състава на нарушението едва в наказателното постановление. Разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН не посочва като задължителен реквизит на АУАН приложимата санкционна норма. Определянето на видът и размера на административното наказание, с оглед спецификата на административно наказателното производство е в изключителната компетентност на административно наказващия орган, поради което и същото е сред задължителните реквизити на наказателното постановление (чл. 57, ал. 1, т. 7 от ЗАНН). Ето защо, повторността като обстоятелство относимо и към размера на административната санкция следва да бъде отчетено при неговото индивидуализиране с наказателното постановление. Поради изложеното неоснователен е наведеният от касатора довод, че при издаване на НП е допуснато процесуално нарушение, изразяващо се в липса на посочване в АУАН, че нарушението е извършено повторно, което е довело до несъответствие във фактическата обстановка описана в процесните АУАН и НП и е съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2. мотивирано откаже плащането. Същевременно, чл.496, ал.1 КЗ постановява, че срокът за окончателното произнасяне по такива претенции не може да е по-дълъг от 3 месеца от предявяването им по реда на чл.380 КЗ пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или неговия представител. Съотношението между двата срока е нормативно определено с чл. 108, ал. 3 от КЗ, съгласно който в случаите на застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. Видно е, че всеки един от тези два срока има самостоятелно приложно поле, което е законово разграничено от това на другия, без помежду им да има застъпване. Понеже важат за

различни хипотези, чл. 108, ал. 1 КЗ и чл. 496, ал.1 КЗ не са в колизия, която да трябва да се преодолява с признаване на надделяващ приоритет на втората разпоредба като специална по отношение на първата като обща.

В случая щета № [ЕГН] е предявена на 23.03.2018 г. и окомплектована с всички необходими доказателства по чл.106 КЗ, а на 26.03.2018г е извършен оглед, след което не са искани други документи. Приложим е срокът по чл. 108, ал.1 КЗ, а нарушението се състои в неспазването му от ЗД [фирма], което е следвало да се произнесе до 18.04.2018 г./вкл./, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането. Сумата е изплатена на 03.07.2018 г. В тази връзка са неоснователни възраженията на касатора относно неправилното квалифициране на деянието.

С разпоредбите на чл. 106 – чл. 108 от КЗ законодателят е предоставил възможност на застрахователя да изиска и да се снабди с допълнителни доказателства от лицето, предявило застрахователната претенция, включително и от държавни органи и трети лица. След представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ започва да тече 15-дневният срок, изчислен в работни дни, за произнасяне: да бъде определено и изплатено обезщетението или застрахователната сума, или да бъде обективизиран мотивиран отказ за плащането. Разпоредбата на чл. 496 от КЗ не предвижда различен срок. Последната се отнася до максималния срок за окончателно произнасяне, считано от датата на предявяване на претенцията, и то в случай, че застрахователят е изискал допълнителни документи – по арг. на противното от чл. 108, ал. 3 от КЗ, каквато не е настоящата хипотеза. По делото не е спорно, че още на датата на завеждане на претенцията – 23.03.2018 г. са били представени всички относими документи. На 26.03.2018г е извършен оглед на автомобила, като след тази дата застрахователят не е изискал допълнителни доказателства. Именно от този момент е започнал да тече и 15-дневният срок по чл. 108, ал. 1 от КЗ, като е изтекъл на 18.04.2018 г., и считано от следващия работен ден, в случая 19.04.2018 г., дружеството е било в неизпълнение. Следователно правилно е определена и датата на нарушението 19.04.2018 г.

Противно на доводите в жалбата на застрахователя, правната квалификация в АУАН и НП кореспондира с нарушението. Отношението на чл. 496, ал. 1 към чл. 108, ал. 1 КЗ като на специална към обща норма, на което се позовава касаторът, би било налице в случай, че те уреждат по различен начин идентични хипотези. Тогава би се проявило и дерогиращото действие на специалната норма. Между чл. 108, ал. 1 от КЗ, приложима към сроковете за произнасяне по всички застрахователни претенции, и чл. 496, ал. 1 от КЗ, не е налице противоречие.

Съдът приема за правилни изводите на първоинстанционния съд, че е установено по несъмнен начин, че търговското дружество-касатор, не е изпълнило задължението си в срок до 15 дни от представянето на 26.03.2018г. от страна на застрахования на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, т.е. до 18.04.2018 г. вкл. да определи и изплати размера на обезщетението по заведената щета или мотивирано да откаже плащането. Следователно на 19.04.2018 г. застрахователят-касатор вече е бил в нарушение на императивната норма на чл. 108, ал. 1 от КЗ и е осъществил административно-наказателния състав на чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, а датата е вярно определена.

Имушествената санкция за извършеното нарушение по чл.108, ал.1 КЗ е наложена в границите на чл.644, ал.2 КЗ, и същата е определена на посочения минимум, поради което е неоснователно възражението, че този размер е завишен предвид целите по

чл.12 ЗАНН и тежестта и характера на извършеното нарушение.

Касационната инстанция, с оглед формалния характер на нарушението и степента на засягане на обществените отношения, напълно споделя изводът на Софийския районен съд за неприложимост на нормата на чл. 28 от ЗАНН, поради което и не намира за необходимо да преповтаря изложените от него доводи в тази насока.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото като законосъобразно и правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 185511 от 06.08.2019 г., постановено по НАХД № 19045/2018 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.